

På denne baggrund vil jeg så tillade mig at tilføje, at det ikke er helt uden bekymring. Altså, man kan sige meget om hr. Grove ligesom om alle os andre – det bliver der jo også gjort – og jeg kender hr. Grove fra samarbejde på forskellig led. Jeg tilkender ham ikke evnen til at være nogen særlig stor eller god skuespiller, og jeg føler, at den frygt, som han gav udtryk for heroppe, bunder dybt. Det tror jeg. Om han politiserer eller nogle andre politiserer eller partipolitiserer, altså om det bør ske eller ikke bør ske, skal jeg i denne sene time ikke tage stilling til.

Men jeg tror, at der er noget, der bekymrer ham, og som også bekymrer mig. Gennem mine forsøg på at iagttage formandens minespil under dette sidste punkt føler jeg mig overbevist om – også gennem mit gode kendskab til formanden og den taknemlighed, jeg nærer over for ham – at han også har en eller anden form for bekymring over, at den lange tradition om, at man taler sig til rette, kunne se ud til midlertidigt at være brudt.

Derfor vil jeg gerne udtale det fromme håb og ønske – kald det også gerne en anmodning – om, at det netop kun skal være midlertidigt. Jeg appellerer til, at formanden med al sin visdom og al sin erfaring og al sin menneskekundskab og al sin charme vil evne at forlige Præsidiets medlemmer igen, således som vi har generationslang erfaring med det her i Tinget. Det bør kunne lykkes. Medlemmerne af Præsidiets er ikke kendt som de skrappeste drenge og piger. Det må kunne lykkes for formanden.

Hvis man betragter planen netop som en plan, som der skal slibes til på, og som der kan snakkes videre om, så ville jeg være så lykkelig for, når vi skal genvælge formanden her i de første oktoberdage senere på året, at det så sker på et tidspunkt, hvor tillidsforholdet i Præsidiets er genoprettet til fulde. Det vil jeg meget ønske, og jeg håber, at alle vil medvirke dertil.

Jeg vil sige, at det kunne også gælde andre ting end lokaleforholdene. Sådan en ting som lovrådet, som flere af ordførerne har berørt, så vi i CD også gerne gennemført. Personlig har jeg den opfattelse, at det ikke burde hedde et lovråd, men et lovsekretariat, for der skal slet ikke være tvivl om, at det ikke skal være nogen, der opkaster sig til en ekstra autoritet eller en ekstra hurdle, men at det er tjenende organer. Det ligger nok mere i ordet sekretariat.

Men det er småtingsafdelingen. Jeg nævner det bare, fordi det længe har luret lidt her i huset fra mange partier, at der er et sådant

ønske, og det vil harmonere meget med det, som ellers er planens hovedtræk, nemlig at styrke Folketinget i sine funktioner og i sin duellighed og i sine resultater.

Jeg undskylder, at jeg brugte mine minutter, 6 i alt, til at bede om, at vi finder hinanden, men som flere ordførere sagde, er der så mange ting, som alle er enige om, at det må være muligt også at komme hinanden nær i de udestående punkter.

Jens Kirk (V):

Jeg kan ikke tilføre debatten meget nyt, men jeg er nok en af dem, der har været kortest tid her på Christiansborg og altså ikke har glemmt, hvordan verden ser ud ude omkring os.

Når hr. Jørgen Estrup kan sige, at et halvt år er en lang planlægningsperiode, så har hr. Jørgen Estrup levet for lang tid væk fra praksis. Prøv at spørge miljøministeren om, hvor lang tid det tager at få godkendt en VVM-undersøgelse ude i praksis, hvor lang tid det tager at planlægge et byggeri, ombygning og det hele! Det er jo 2, 3, måske 4 år, det tager med en sådan proces, og Venstre, De Konservative og Fremskridtpartiet har jo sagt, at en vis styrkelse af nogle udvalg og andre ting kunne vi gå ind for.

Jeg kan også sige som ny på gangene her, at jeg finder en omrokering på Borgen i allerhøjeste grad tiltrængt. Der er en masse administration, som med fordel kunne flyttes ud – længst ude på gangene. Vi har 8 minutters gang hertil nu; det er, hvad man beregner. Hvis vi nu skal over i Landbrugsministeriet, får vi endnu længere at gå. Det vil sige, at vor højtærede formand i fremtiden skal til at ringe til afstemning måske et kvarter før. Vi kommer til at stå i kø hernede hele tiden, og vores praktiske arbejde går næsten i stå rundt om på vores kontorer.

Der er både store og små kontorer her på Christiansborg, men der er i hvert fald temmelig mange, som er meget små, og jeg er sikker på, at en styrkelse af arbejdet ville være også at kigge på, hvor meget kontorplads den enkelte i grunden har i øjeblikket. Der er nogle af kontorerne, som er for små. Ved at flytte noget af den administration, vi p.t. har på Christiansborg, længere ud på gangene, kunne vi forbedre det.

Det tror jeg man skulle tage op til en kraftig overvejelse og gøre, ligesom man gør ude i praksis. Christiansborg blev ikke bygget på ét år og skal ikke ombygges hu hej, vilde dyr. Jeg tror, man skulle betænke sig i både ét og to år, for så tror jeg også den øvrige befolkning bedre